

Testamento
do
Burro do Cheto

Laza, 7 de Fevereiro de 2.000

Laza, 7 de febreiro do 2000

Morreu o burro do Enrique
morreu o burro do Cheto,
non lle dixo a naide nada
quixo gardalo en secreto.

Moitas voltas deu o probe
pra sacalo do curral,
e andaba ás agachadiñas
por se o vía algún animal.

Primeiro tentou ó Quique
que o chamou a cen por mil,
e pediulle que llo sacara
na ambulancia da Protección Civil.

Si, carallo, dixo o Quique
agora si que estás bó mozo,
despois entérase o Moncho
e méteme no calabozo.

Xa nos tén ben avisados
a ver que carallo é,
na ambulancia non vai ningún burro
que non sexa do PP.

Despois falou co Julián
que está de gardia en Ourense,
e éste díxolle, !eu non vou!
Senón chamas ó forense.

Tamén avisou ó Juan Luis
que andaba en Castro Caldelas,
e éste díxolle, !foderse!
Pra non pagalas non facelas.

Compras os burros xa vellos
pra aforrar catro cadelas,
e despois nin burro nin cartos
e quedas a dúas velas.

E si lle sacaras proveito
ó carallo deste invento,
pero despois por túa culpa
saímos no testamento.

Como non lle foi o Quique
nin o Juan Luis nin o Julián,
tivo que chamar ó Lolo,
ó Zoilo e mais ó Bastián.

O Lolo de enterrador
o Zoilo de capellán,
e o Bastián ¿de que ía ir?
O Bastián de sacristán.

Xa tiñan o burro cargado
díxolle entón o Cheto:
¡enterraino onde queirades
pero por Dios que sexa secreto!

Non te preocupes papá
contestoulle o Lolo enseguida,
en Laza non haberá
quen se entere da movida.

Parece mentira que o Enrique
non conoza ben ó Lolo,
deixaime que vos explique
que o paseou por todo o pobo.

Logo de corcear as calles
veuno expoñer á Picota,
pra que o vira ben meu pai
e me pasara boa nota.

Contoume quen viu o chollo
que ó tempo de i-lo enterrar,
o Bastián enganouse ó Zoilo
e queríao liquidar.

Díxolle a Tilde ó Lolo:
sempre fuche un animal,
ben poideches ir ti solo
¡non ves que andan de mall!

Namentras estaban no enterro
ó Lolo tocáronlle o nabo,
marcháronlle co Ford Escort
e apareceulle en Xeixalvo.

Ó cabo de vinte días
veu o Juan Luis por Laza,
e entrou chorando na casa
¡Ai Dios mío, qué desgracia!

Tés bó cú, díxolle o Enrique
non veñas de choromingallo,
chameite cando morreu
e mandácheme pró carallo.

Polo tanto fillo meu
do burro non probas bocado,
cada ún que leve o seu
tí confórmate co arado.

♥♥♥

Pro antes de seguir o reparto
voume parar un anaco,
pra contar algunhas cousas
que pasaron iste ano.

A nosa Corporación
ten á xente cabreada,
xa lles chaman os Anelka
porque ¡raio, non fan nada!

E si é que algo xurden
empezan pra non acabar,
pero esto xa é vello en Laza
xa ven de anos atrás.

Como foi co matadeiro
da ponte de Souteliño,
empezar logo empezou
pro acabar o caralliño.

As cousas non van pra diante
eu non falo por falar, .
aí está o puticlub
que abriu pra logo pechar.

A verdade compañeiros
non vexo porqué delito,
e agora os homes imos fora
ou nos damos por culito.

E menos mal que pechou
pois entón xa me diredes,
nin aforrabamos cartos
nin cumpríamos cas mulleres.

E agora veñen os peregrinos
con eso do Xacobeo,
a durmir no pavillón
¡váíase que cachondeo!

Que leve aberto seis anos
si que manda caralliño,
e que non haxa unha percha
pra colgar o calzoncillo.

Si e que vas alí de noite
tés que andar apalpadelas,
como non hai luz afora
escarallas as canelas.

E o tanatorio ¡ qué curioso!
que é onde remata a vida,
eso que non tiña presa
acabouse deseguida.

♥♥♥

A xente non fai nin caso
como eiquí hai tantos mandos,
perdeuse moito interés
e xa non len nin os bandos.

Os novos marchan pra fora
a traballar e as escuelas,
e eiquí non se mira outra cousa
que non sexan as esquelas.

Por eso o señor Alcalde
anda moi encabreado,
e vai poñer un pregoeiro
pra ter ó pobo informado.

Entón xa estou vendo algún
praí nunha plaza calqueira,
a golpe de gorra e corneta
falando desta maneira:

“¡Por orden da autoridade
que é a que manda niste pobo
veña escoitar todo Cristo
menos os xordos e os boobos¡

¡Faise saber ás mulleres
que toda aquela que queira
pode recoller un volante
no médico de cabeceeeira¡.

¡Pra que vaia ó xinecólogo
a buscar unha receta
pro antes do dousmil dous
vanlle cambiar a peseeta¡.

¡Que miren tamén a barriga
porque no cambio das lunas
cando van facer gimnasia
escápanse moito as pluumas¡.

E despois non hai quen pare
adentro do pavillón
que xa houbo algún peregrino
que colleu unha intoxicacióoon¡.

¡Mandoume dicir o alcalde
que van subir os impostos
tamén o José Cesteiro
subíu mil pesetas nos ceestos¡.

¡Con eso do efecto dous mil
púxose o aparato tolo
e si a algún lle cobran demais
a culpa é do chirimbolo¡.

¡Que tén unha lista negra
apuntada nun papel
que se vaian preparando
os que non votaron pra él¡.

¡E que vai traer ó pueblo
un policía moi listo
pra averiguar quen foi o becerro
das pintadas do Santo Cristo¡.

¡E xa pra rematar
faivos chegar esta nota
que o pasedes ben no Entroido
pero sin facer o idiota¡.

¡Respetai as vosas mulleres
e si acaso ides á palleira
buscai unha boa hembra
non vaiades con calqueira¡.

Pro ésto non ha quedar así
cando se enteren do invento,
veredes á oposición
como replica ó momento.

E han buscar outro pregoeiro
que eiquí non han faltar,
da Democracia ou do PSOE
ou senón do BENEGÁ.

“¡Por orden da oposición
non lle fagades nin caso
quen fala alí é un lambón
e o que o mandou un payaso¡.

¡Como veña o policía
hanos toca-lo carallo
e habémolo de pendourar
no cotoriño do Maio¡.

¡Fáiselle saber ós homes
que non se lle dá volante
regalámoslle a Viagra
prós que non se lle levante¡.

¡Fai saber a oposición
que se cede un extractor
pra poñer no pavillón
e sacar o mal olor¡.

¡E así ó facer gimnasia
aquela muller que queira
pódese esporrear a gusto
sin preocuparse si cheira¡.

¡E se acaso neste Entroido
ides algún á palleira
como estamos na Democracia
que cada ún faga o que queira¡.

♥♥♥

Xa non andamos moi xuntos
e agora pra rematala,
leramos poucos e paríu a abuela¡
o reparto da parcelaria.

Aínda ha de haber pescozós
e senón o que eu vos diga,
¡que si a ún o mandaron pra Vales
que si a outro cara a Ortiga¡.

Ó Milo por protestar
e dicir que ésto e aquilo
o prado que ten no Rial
puxéronllo en Cerdedelo.

Ó Loliño da tía Xefa
e ó Suso do Ricarí,
tocoulle o patio da casa
que ten en Barrio o Jijí.

Ó Manolo do Costiña
que eu lle chamo o Jaravillón
creo que lle tocaron
as gradas do pavillón.

Pero o que máis se cabreou
foi o Manolo Carteiro,
foi na lista do PP
pra sacarlle algún proveito.

E esto manda caralliño,
manda fixate tú,
en vez de arrimarlle o ombro
mais lle deron polo cú.

O pior aínda non foi eso
que o caso está pra contar,
o chiflo que ten pró correo
tamén llo querían confiscar.

Pro seica dixo o carteiro:
¡polo honor da miña familia
no meu chiflo non toca ninguén
que non sea a Mª Emilia¡.

♥♥♥

E os maestros andan dañados
bueno, todos non, algunhos
porque agora van dar clases
tamén os pais dos alumnos.

A Alicia do Portagero
por exemplo eí a tes,
sin ter carreira en idiomas
da clase de Portugués.

Pois logo o Paco Folepo
que estivo en Alemania moitos anos,
entón daralle alemán
ós meniños de seis anos.

¡Carallo, pois que mellor;
logo o Mario do Romano
que é da terra do espagueti
éste ensinará Italiano.

Xa parece que o estou vendo
“¡atencione mío bambini
andiamo, cogi papele
pra escribire un dictadini!

¡Io nacido en la Italia
me casé y presto vini
¡ agora vivo con el Kilo
¡ el mío cuñado Paquini!

¡Non paro de trabaliare
pra ganare algunos monis
tutto el día traballando
ya estoy hastra los cojonis!”.

Si a Alicia dá Portugués,
o Mario da Italiano,
o Paco dá Alemán
¿quén carallo dá cristiano?.

Un hippy de Carraxó
que seica é un tío moi fino,
pois hai que apuntarse logo
á escola do Saturnino.

Cando eramos pequenos
tamén fixemos igual,
moito me enseñaron na escola
pero tamén aprendín co Vidal.

♥♥♥

Ó cura de Cerdedelo
vaille cair o pelo,
porque aínda do Moxo
atropellou ó Paco Coxo.

Dixo o Paco: “qué desgracia,
érame o que me faltaba,
que me deixou mutilada
a perna que me quedaba”.

Contestoulle Don Odilo:
“mira, digas o que digas
non sei se te das de conta
que tiñas as dúas jodidas”.

¡Mecago no cura de Dios,
si terá pouca vergonza,
claro, coma él non a usa
e logo, ¿a do medio non conta?.

E aínda por se fora pouco
malo raio que o espete,
deixoume eivado de todo
e escachoume a mobylette.

Cando o Paco se levantou
e viron que non tiña nada,
entón o cura berrou:
¡milajro da Pena Tallada!

♥♥♥

Os rapaces da Comisión
andan picados do bicho,
pensan que os cartos dos pinos
llos negaron a capricho.

Eu non sei quén tén a culpa
e penso de todos modos,
que si os cartos son do pueblo
a culpa témola todos.

Xa atinei eu unha vez
e non son ningún ministro,
pra cobrar todo Dios listo
pero pra dar nin Cristo.

♥♥♥

Da asociación de mulleres
tamén vos hei de dicir,
que foron á televisión
ó programa "saber vivir".

Claro, e a cál fan ir
si elas viven como Dios,
e mentras tanto os pobres homes
a traballar como cabrós.

E teremos que aguantar
xa o di o Lolo do Lero,
e logo que vas facer
non nos queda outro remedio.

Si a túa muller che pide
que te botes do tellado,
reza a Dios que sea baixo
pra non quedar deslomado,
porque mais tarde ou mais cedo
ó final has ser chimpado.

Teñen o control dos homes
dende o Couto hasta o Cerdeiro
bueno a todos menos a ún
falo do José Cesteiro.

Cos corenta e dous anos que ten
hai que velo pra creelo,
e que haxa por aí alguén
que se atreve a chamarlle abuelo.

Ou moito enganhou á xente
ou moi ben gardou o secreto,
xa fai moito que o coñezo
e nunca lle soupén dun neto.

Que foi un can é verdá
que foi un Don Juan non o nego,
pro non houbo fulana en Laza
que o fixera entrar ó rego.

As mulleres son o Demo
fixaivos o que elas lían,
puxéronse a facer cestos
a ver se así o jodian.

Pero non poden con il
díxome a mín o José:
¡pra eso son eu o cesteiro
ou que carallo éj.

Como decía as mulleres
estiveron na televisión,
e o rematar andiveron
por Madrid de procesión.

Seica foron ó Zoolóxico
contáronmo en Cimadevila,
e ó levar minifalda é lóxico
puxeron cachondo a un gorila.

¡Xesús o que alí se armou
as bestas botáronse fora,
e toda a xente que había
escapaba coma tola.

Saltou a Manola do Lolo
¡eu non sei porqué berrades,
mais animais hai en Laza
e alí nunca escapades¡.

A Rosita do Ceboleiro
viu correndo a un elefante
e berrou: ¡escapa José
que te leva por diante¡.

As mulleres e os nenos primeiro
decían a Mime e a Luisa,
que eso enséñao Don Luis
cando predica na misa.

Sí, tamén dice o Evangelio
“los últimos serán los primeros”,
¡correí, saltou a do Blanco
que eso é pró Reino de los Cielos¡

Tamén me dixeron que ó Moncho
non sei se será un invento,
lle chaman o Conde Lecquio
pois tamén vive do cuento.

¡Arnejado sea o demo!
que o vin na revista Hola
Dios nos libre doutro tanto
si ten igual a pirola.

Pois velemos ás parentas
non fai falta que vos mande,
que as mulleres xa se sabe
burro grande, ande ou non ande.

♥♥♥

O Pepiño do Ferreiro
se non é pola barriga,
case se afoga no vrau
alí na Fonte da ortiga.

Foi buscar unha ola de auga,
marchou de cabeza ó estanque,
estivo flotando seis horas
aínda tuvo ben aguante.

Menos mal que era en agosto
e que apretaba o calor,
e que viñeron os das Eiras
a sacalo cun tractor.

Mais a xente que alí estaba
xa decían ¡vaia lío!,
e agora onde beben as vacas
se deixou o estanque vacío?.

♥♥♥

Non nos chega o que nos pasa
se non o vexo non o creo,
e agora aínda por arriba
acantázannos do Ceo.

Que llo pregunten ó Calchano
que me dixo a mín ¡ai chacho,
vino vir de cara a mín
e carallo se non me agacho¡.

Foi na finca do Cachoupo
onde ocorreu a movida,
o Calchano chamou á Laureana
¡anda a correr deseguida!.

Ó ver aquilo berrou:
¡Sixto métete na casa
e colle pronto o teléfono
que hai que avisar á NASA!.

E os cachos que quedaron
téñennos alí gardados,
e bótanllos ós cubalibres
cando veñen invitados.

♥♥♥

Cada ano hai unha voda
que nos chama a atención,
como nistes que pasaron
as Infantas de Borbón.

A Helena fai tres anos
e a Cristina xa fai dous
e o Oscar do Carraxete
tamén iste ano casou.

A Cristina co Urdangarín
a Helena co Marichalar,
e o Oscar do Carraxete
ca do Bolaño de Vilameá.

Canto chorou o Losada
coñecido polo Camariñas
¡istes carallos de Laza
marcháronme cas rapaciñas!.

Quen me mandaría vir eiquí
co ben que estaba en Montey
tiña ás rapazas na casa
e agora solo quedei.

Foi o Manolito do Peitos
o que empezou a paella,
seguiu o do Carraxete
e aínda falta o do Coella.

Sin ser nin bruxo nin meigo
predeciu o Carraxete:
"esta voda xa veredes
ha de valer por sete".

E carallo se valeu
encheuse de celebridades,
alí había de todo
non sendo monxas e frades.

¡Mirai, o Presidente da Diputación,
naquel coche que alí rousa,
e do coche baixou o Fofito
que pró caso é a mesma cousa.

E veulle dicindo ó Oscar:
"non che vou regalar nada
si hoxe a noite non me cedes
o dereito de pernada".

Pro ca merda que colleu
o Fofi, probe infeliz,
ó único que tiña dereito
era á punta do naris.

▼▼▼

Pois vou reparti-lo burro
que xa empeza a oscurecer
e o primeiro é a pirola
que lla dou á miña muller.

Aí che vai Cristiniña
pra que a gardes no caixón,
coa miña e a diste burro
xa tes boa colección.

Cando saco o Piliqueiro
e me vexo reventar,
non ten compasión de mín
e cántame iste cantar:
"O Manel é quen me quere,
o Manel é quen me fode,
o Manel bótame catro
porque sete xa non pode".

Pros que pensan que co testamento
iste gaña moitos cartos,
doulle medio cagallón
a ver se así quedan fartos.

Poden dormir ben tranquilos
que sepan istes mercenarios,
que me sobran na casa medallas
e aínda teño escapularios.

E moi bonito ladrar
por aí tomando un cubata,
pero ó subir eiquí arriba
póñense de corbata.

Nin son todos os que están
nin todos os que estamos somos,
pro esto non se vai acabar
por culpa de catro monos.

Os boches son pró Carroucas
pró Moreno e o Guerrero,
que os probes xa van velliños
e non poden co Piliqueiro.

Eu non é pra avergonzalos
que son de moi boa fé,
pro queren encadealo
pra sentarse no café.

Iles dícenme que non,
pero enganar non me engañan,
porque a mín quen mo contou
foi o Paco do Morañas.

Si cos chocos xa non poden
pra baixar pola canella,
que se vaian preparando
pra metelos á cortella.

Pró Calchano e pró Bernardino
pró Paco da Alberguería
e pró da Caixa tamén,
un pouco de estimación
halle faguer moito ben.

Que se queden caladiños
e non retorzan o dente,
que esto é o millor que hai
prós amigos e parentes.

Oín o outro día contar
onda a canella da Cheta,
que agora xa non atinan
pra disparar a escopeta.

Entón pra ver si así poden
millorar a puntería,
penso que un ollo do burro
é o que mais lle cumpría.

Pro ainda estou cabilando
en que ollo lle darei,
que algún hano levar
pero cál aínda non sei.

Si un ollo é prós cazadores
o outro ollo é pro Moreno,
heille vai pra Souteliño
que él non ía ser menos.

Se ós cazadores lle fai falta
por causa da puntería,
ó Moreno e porque o probe
ten a vista moi fodida.

Que o día de Fin de Ano
manda carallo na Habana,
durmíu toda a noite cun can
pensando que era unha fulana.

E ó quererlle preguntar
él contestoume daquela:
“¡ai chacho, nunca pasei
unha noite tan cadelaj!”.

Como son moi bó amigo
da Nievécitas do Amado,
non a vou deixar sen nada
senón sería un pecado.

Sempre se me anda queixando
que lle doi unha canela,
eso eche culpa da edad
tamén lle pasou a miña abuela.

E ela por saír do paso
díceme, non seas boi,
que a outra ten a mesma edad
e mais nunca che me doi.

E ó xuntarse coa Joriña
pra que vos vou a contar
non hai Dios que as convenza
por conta de se casar.

Xa llo ten dito o Juan Luis
que anda sempre detrás delas,
mirai que si non casades
non podeades ser abuelas.
¡Carallo, dice o Calchano,
eso é o que queren elas!
Pois entón, amigas miñas,
aí vos van as canelas.

Pra que faga uns calzoncillos
doulle ó Carraxete a pel,
que foi á voda do Oscar
cunhas braguñas da Bel.

A min contoumo o Calilo
e a Manola do Olliños,
que o guicharon ó vestirse
porque os dous sonlle veciños.

Prá Sinda e mais pró Vicente
voulle dar a papada,
aínda que por desconfiados
non habían levar nada.

Non se fían dos de Laza
pra pegar dunhos marraus,
e teñen que chamar ós das Eiras
pra que lle escapen das maus.

Ofrecéuselle o Guerrero,
o Chailo e mais o Cachelo,
e díxolle a Sinda: "gracias
xa teño a quén pra facelo".

Pois vaia especialistas
que teñen entón nas Eiras,
que veñen pegar nos porcos
e escápanlle polas leiras.

Ó Delfín doulle as alforxas
que moito as ha de usar,
pra que garde ben os cartos
cando recaude no bar.

E así de esa maneira
cando vaia a Portugal,
poderá pasa-las divisas
escondidas no morral.

E pra que non perda nada
e lle quede as rapañiñas,
pra completar a xogada
tamén leva as angarillas.

Aínda que a muller é dalí
vai a ter que andar con vista,
pro non vaia se-lo Demo
que o prendan por contrabandista.

As pernas diste burreco
van pra Matamá pró Nando,
cando vaia vender a Carraxo
senón tén coche que vaia andando.

Xa dende neno era fino
e a zorra non perde as mañas,
leva alfileres e agullas
e cámbiaas por castañas.

Pro dice o Benito e a Rosa,
que son os sogros da Bel,
“¡carallo pro mozalbetes
hasta trae condós a granel!”.

E os que estaban caducados
vendíallos ó Poubano,
claro que igual non os usa
porque ten 91 ano.

Por vender condós furados
din que o Elías o denunciou,
pregunteille e dixo: “é certo,
que a Felisa case empreñou”.

¡Válgame Dios se así fora
o Nando ía andar mal,
cas hostias que lle ía dar o Paco
por repartirille o capital!

O Percherón quere algo
ha de levar o fuciño,
desde que foi pra Alemania
xa o ten acabadiño.

Deste xeito compañeiros
non nos debe de extrañar,
que ó paralo a policía
por conta de i-lo multar,
dixo o Toño: “guten Morguen,
guten nai e guten tac”
e pensou que desta forma
poderíaos enganar.

Hala, báixeme do coche,
contestoulle entón o axente,
“que guten tac nin a cona
se a matrícula é de Ourense”.

Un dos mellores anacos
lévanos os concellales,
que como en tódolos sitios
comen igual ca animais.

Pois entón xa queda dito
pro si algún se me disgusta,
doulle logo polo cú
que é por onde máis lle gusta.

Hai quen veu dende Suiza
pra que lle dera o bandullo,
xa atinaredes veciños
que vos falo do Jabullo.

Hai cousas que non son pra creer
i eu tampouco cho creía,
casouse a filla, naceulle o neto
e todo no mesmo día.

Iste lambón por aforrar
malo raio o foda,
calculou o parto da filla
e dixo, “tal día a voda”.

E tenche boa puntería
non chegou nin á tarta nupcial
empezou a romper augas
e alá van cara o hóstital.

Como tivo moito gasto
non lle ha chegar o bandullo
aí lle van as entretelas
pra Don Angel o Jabullo.

♥♥♥

I esas mulleres solteiras
con edad casamenteira
que se arriman a unha beira
porque non hai quen as queira
e relamen o fuciño
se se achega algún brutiño
sea de laza ou Souteliño

pra pedirlle un bailiño
i elas dicen anda coño
iste debe ser pitoño
e o home vai desconfiado
porque se ve acorralado
mais o estar chegando ó lado
pega a volta o condenado
pró café desenfrenado
e ela queda como idiota
aí ni medio da Picota
fervendo coma unha pota
coma quen que non lle importa
e despois marcha á do Fonso
ca excusa da Primitiva
pra que algún mozo lle diga
¡que buena estás raparigai
e pode encher ben o peito
e poñelo ben dereito
tendo coidado por baixo
que non revente o refaixo
porque vai tan apretado
millor dito atornillado
que Dios mío se lle explota
inundaría a Picota
e ó ver que non lle fan caso
volta pra casa rabieira
e vai subindo a escaleira
arrenejando contra o Demo
¿pois non haberá ningún memo
en toda a Vila que eu sepa
que me queira andar na chepa?
Entra na casa cabreada
atravesando a lareira
sin dar as horas siqueira
e vai pra cama valeira
pobriña, solteira e enteira
entonces decime hermanos
pra elas que cacho lle damos
non seades malos , ise non,
darémoslle o corazón.

♥♥♥

Alá vai o burro do Cheto
aínda que o pobre era vello,
non podo deixar sin nada
ós pobos diste Concello.

Prós de Camba e prós de Toro
e tamén prós de Cerdedelo,
como alí fai moito frío
entón aí lle vai o pelo.

Prós de Trez e prós das Eiras
prós do Navallo e prós do Santo
doulle unha ferradura
pra que non patinen tanto.

Prós de Soutelo e os de Castro
Tamicelas e Naveaus,
aí teñen as costelas
que repartan como irmaus.

Pra Vilameá e Retorta
pra Matamá e Arcucelos
doulle unha carne picada
pra facer unhos chourellos.

Pra Alberguería e Carraxo
e tamén prós do Pereiro
o millor sonlle unhos ósos
pra encher o pigureiro.

Prós Hippys de Carraxó
como son vexetarianos,
doulle entón os cagallós
pra que non lle fagan daño.

E sólo me queda o rabo
que do burro era o millor,
pois vai prós de Correchouso
xa volos leva o Castor.

♥♥♥

Rematan mil anos de Entroido
e pasaron tan a cen,
que dos primeiros novecentos
xa non me acordo moi ben.

Pro hai algo que non esquezo
dos meus avós aprendín,
que en Laza son Piliqueiros
e Cigarrones en Verín.

¿Entonces porqué carallo
nos retratan nestas paredes,
e dín que son Cigarrones
en la Plaza das Mercedes?

Apuntai e non olvidedes
que “catro cousas hai en Laza
que non hai en toda a Terra
Piliqueiros, maragatos,
as formigas e a Morena”.

Recorreredes todo o mundo
pobo a pobo sen deixar ún,
e veredes moitos Entroidos
pero coma éste ningún.

Quén me dera ir co Piliqueiro
do Solado a Souteliño,
co Paleante e co Cardito
co Alfredito e co Cuquiño.

Alancar polos valados
aínda que pese o equipaxe,
non o sinto porque o Piliqueiro
ten a forza dun Dios salvaxe.

Quen me dera pór a estrena
co Ramón e o Pepe Coella,
se eu poidera ir con iles
xamais vería a cortella.

Pra coidar o Piliqueiro
con cariño e con antoxo,
con postura i elegancia
pra eso o Mariano e o Moxo.

Ou sair de alá do Regueiro
co Milo e co Juan do Chinca,
vir pisando no bulleiro
e chegar coa media limpia.

Alancar da Cerdeiriña
xa sei que moitos o vistes,
pro vir voando á Picota
sólo facían os Chistes.

Mentras tanto da Canella
o Ñuco e mais o Jandulo,
saían cada ún por súa acera
como fai un Piliqueiro chulo.

E viñan ó pique os irmaus
correndo coma o demonio,
e ó guardia que estaba de portas
marchábanlle co tricornio.

Pro ningún se lle enfadaba
e todos os do Cuartel,
ó velo pasar se cuadraban
cuál se fora o Coronel.

Non mais pisando a Picota
tan sobrados de ilusiós,
pegaban as voltas na acera
e non os paraba nin Dios.
ésto, ésto es ser Piliqueiros
e o demais, imitacións.

A nós non hai quen nos pare
que se entere o mundo enteiro,
que os nenos xa nacen berrando
¡Eu son Piliqueiro!

Laza, meu Laza querido
fundámonos todos nun solo,
xuntemos as nosas forzas
alcemos a voz diste pobo.

Homes, mulleres e nenos
fagamos tremer a praza,
berremos todos a un tempo
VIVA O ENTROIDO DE LAZAJII.

ESTE MAÑIZO DE SOÑOS E CARALLADAS DA VIDA
DE LAZA VAÍ ADICADO A TODOS AQUELES QUE
XA NON SE ATOPAN O NOSO CARÓN, E QUE FORON
OS QUE CONSEGUIRON FACER DESTE ENTROIDO O
MAIS GRANDE; OS QUE POUCO A POUCO E BAIXO O
INFLUXO DA SINCERIDADE E DA SUA PROPIA SA-
TISFACIÓ LLE FORON DANDO A ESTE POBO UNHA
IDENTIDADE QUE NON DEBERÍAMOS PERDER.
XENTE COMO "O SARREAVUS" "O ALFREDITO" "O CUÇO"
"A BIVUCHA" "A CACHELA" E OUTROS MOITOS, TANTOS
QUE NON SEÍA POSIBLE NOMENLOS PERO QUE TEÑEN
O LUAR QUE LLE CORRESPONDE NA HISTORIA DESTE
ANACO DE CEO.

SINTO UNHA ADIRACIÓ E UN RESPETO ESPECIAL POR
TODA ESTA XENTE, E O MEITO TEMPO SINTO UN OR-
GULLO POR VERTE HERDEIRO E PARTICIPE DESTA
MARAVILLA ANTROPOLÓXICA DE PUREZA, DE CULTURA E
TRADICIÓ DUN VALOR INCALCULABLE.

POR TUDO É A TODOS O MEU AGRADECIMENTO

DOPA.